

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 63

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

27 februarie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 063/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 063/02 Cauza C-128/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 11 ianuarie 2017 – Regatul Spaniei/ Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Pescuit — Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 — Regulamentul (UE) nr. 1367/2014 — Validitate — Posibilități de pescuit — Abordare precaută — Principiul stabilității relative a activităților de pescuit — Principiul proporționalității — Principiul egalității de tratament — Grenadier de piatră și grenadier] 2

2017/C 063/03 Cauza C-289/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 11 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove – Slovacia) – Procedură penală împotriva Jozef Grundza (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2008/909/JAI — Articolul 7 — Condiția dublei incriminări — Articolul 9 — Temeiuri de nerecunoaștere și de neexecutare bazate pe lipsa dublei incriminări — Resortisant al statului de executare condamnat în statul emitent pentru nerespectarea deciziei unei autorități publice) 2

RO

2017/C 063/04	Cauza C-411/15 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 12 ianuarie 2017 – Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR)/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Piața europeană a fosfaților pentru hrana animalelor — Atribuirea unor cote de vânzare, coordonarea prețurilor și a condițiilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Retragera reclamantelor din procedura de tranzacție — Competență de fond — Protecția încrederii legitime și a egalității de tratament — Durată rezonabilă a procedurii)	3
2017/C 063/05	Cauza C-491/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 11 ianuarie 2017 – Rainer Typke/Comisia Europeană [Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 3 — Noțiunea de document — Articolul 2 alineatul (3) — Documente deținute de o instituție — Calificarea informațiilor cuprinse într-o bază de date — Obligația întocmirii unui document inexistent — Absență — Documente existente care pot fi extrase dintr-o bază de date]	4
2017/C 063/06	Cauzele conexe C-568/14 – C-570/14: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado de lo Mercantil n ^o 3 de Barcelona – Spania) – Ismael Fernández Oliva Oliva/CaixaBank SA (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales/Banco Popular Español SA (C-570/14) (Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte încheiate între vânzătorii sau furnizorii și consumatorii — Contracte de ipotecă — Clauză-prag — Procedură colectivă — Procedură individuală care are același obiect — Măsuri provizorii)	4
2017/C 063/07	Cauza C-446/15: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere — Refuz — Emitent al facturii despre care se consideră că nu a fost adevăratul furnizor al serviciilor facturate — Obligații de verificare ce incumbă persoanei impozabile)	5
2017/C 063/08	Cauza C-526/15: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel – Belgia) – Uber Belgium BVBA/Taxi Radio Bruxellois NV [Trimitere preliminară — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Inadmisibilitate — Transport de persoane cu autovehicule — Conducători auto privați care utilizează o aplicație pentru telefoane inteligente ce permite punerea acestora în legătură cu persoane care doresc să călătorească în mediul urban — Obligația de a deține o autorizație de exploatare]	6
2017/C 063/09	Cauza C-575/15 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2016 – Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Marca verbală ZARA — Servicii de transport — Utilizare serioasă — Procedură de decădere — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) — Denaturarea unor elemente de probă — Dreptul la apărare]	6
2017/C 063/10	Cauza C-590/15 P: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 – Alain Laurent Brouillard/Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Recursul — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Achiziții publice de servicii — Procedură de negociere de cerere de ofertă în vederea încheierii de contracte-cadru pentru traducerea de texte juridice — Excluderea unui subcontractant propus — Capacitate profesională — Cerința unei pregătiri juridice complete — Recunoașterea diplomelor)	7

2017/C 063/11	Cauza C-637/15 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 25 octombrie 2016 – VSM Geneesmiddelen BV/Comisia Europeană [Recurs — Articolul 181 din regulamentul de procedură al Curții — Sănătate publică — Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiunile de sănătate înscrise pe produsele alimentare — Articolul 13 alineatul (3) — Lista comunitară a mențiunilor de sănătate autorizate înscrise pe produsele alimentare — Substanțe botanice — Mențiuni suspendate — Acțiuni în constatarea abținerii de a acționa și în anulare — Luare de poziție de către Comisie — Act atacabil]	7
2017/C 063/12	Cauza C-697/15: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italia) – MB Srl/Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Directiva 2014/24/UE — Participare la o procedură de cerere de ofertă — Ofertant care a omis să menționeze în ofertă sarcinile întreprinderii cu privire la securitatea la locul de muncă — Obligație creată prin jurisprudență de a face această mențiune — Excludere din procedura de atribuire a contractului de achiziții publice fără posibilitatea de a rectifica această omisiune)	8
2017/C 063/13	Cauze conexe C-10/16-C-12/16: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 26 octombrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Commissione tributaria provinciale di Genova – Italia) – Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16) [Trimitere preliminară — Articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții — Decizie de trimitere — Lipsa de precizări suficiente cu privire la contextul factual și juridic — Lipsa de precizări cu privire la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare pentru soluționarea unui litigiu principal pendinte — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Inadmisibilitate vădită]	9
2017/C 063/14	Cauza C-140/16: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italia) – Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl/Comune di Maiolati Spontini (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Directiva 2014/24/UE — Participare la o cerere de oferte — Ofertant care a omis să menționeze în ofertă costurile întreprinderii pentru securitatea la locul de muncă — Obligație jurisprudențială de a face această mențiune — Excludere din contract fără posibilitatea de a rectifica această omisiune)	9
2017/C 063/15	Cauza C-162/16: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo regionale per il Molise – Italia) – Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl/Comune di Monteroduni (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Directiva 2014/24/UE — Participare la o cerere de oferte — Ofertant care a omis să menționeze în ofertă costurile întreprinderii pentru securitatea la locul de muncă — Obligație jurisprudențială de a face această mențiune — Excludere din contract fără posibilitatea de a rectifica această omisiune)	10
2017/C 063/16	Cauza C-222/16: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 15 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – „MIP-TS” OOD/Nachalnik na Mitnitsa Varna (Trimitere preliminară — Politică comercială — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Eludare — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 — Țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză — Taxe antidumping — Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 437/2012 și (UE) nr. 21/2013 — Expediere din Thailanda — Extindere a taxei antidumping — Domeniu de aplicare temporal — Codul vamal comunitar — Recuperare a posteriori a taxelor la import)	11

2017/C 063/17	Cauza C-321/16: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Dublin District Court – Irlanda) – Procedură penală împotriva Owen Pardue [Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Preambul și articolele 6, 20, 41, 47 și 48 — Competențe ale autorității naționale însărcinate cu urmărirea penală — Neaplicarea dreptului Uniunii — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Necompetență vădită a Curții]	12
2017/C 063/18	Cauza C-577/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 16 noiembrie 2016 – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Republica Federală Germania . .	12
2017/C 063/19	Cauza C-594/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 noiembrie 2016 – Enzo Buccioni/Banca d'Italia	13
2017/C 063/20	Cauza C-596/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 23 noiembrie 2016 – Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) . . .	14
2017/C 063/21	Cauza C-597/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 23 noiembrie 2016 – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca . . .	15
2017/C 063/22	Cauza C-616/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 noiembrie 2016 – Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții/Nello Grassi și alții	15
2017/C 063/23	Cauza C-617/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 noiembrie 2016 – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Giovanna Castellano și alții	16
2017/C 063/24	Cauza C-630/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hallinto-oikeus (Finlanda) la 7 decembrie 2016 – Anstar Oy	17
2017/C 063/25	Cauza C-650/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 19 decembrie 2016 – A/S Bevola og Jens W. Trock ApS/Skatteministeriet	18
2017/C 063/26	Cauza C-669/16: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	18
2017/C 063/27	Cauza C-4/17 P: Recurs introdus la 4 ianuarie 2017 de Republica Cehă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 20 octombrie 2016 în cauza T-141/15, Republica Cehă/Comisia	19
2017/C 063/28	Cauza C-6/17 P: Recurs introdus la 5 ianuarie 2017 de ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2016 în cauza T-154/14, ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia Europeană	20
2017/C 063/29	Cauza C-7/17 P: Recurs introdus la 5 ianuarie 2017 de ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2016 în cauza T-155/14, ANKO/Comisia Europeană	21

2017/C 063/30	Cauza C-495/15 P: Ordonanța președintelui Curții din 10 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Portugheză, susținută de Regatul Spaniei și de Regatul Țărilor de Jos	22
 Tribunalul		
2017/C 063/31	Cauza T-189/14: Hotărârea Tribunalului din 13 ianuarie 2017 – Deza/ECHA [Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de ECHA conținând informații prezentate în cadrul procedurii privind cererea de autorizare a utilizării substanței ftalat de di (2-etilhexil) (DEHP) — Decizie de divulgare a anumitor informații considerate confidențiale de către reclamantă — Excepție privind protecția intereselor comerciale — Noțiunea de viață privată — Drept de proprietate — Obligația de motivare]	23
2017/C 063/32	Cauza T-225/15: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2017 – QuaMa Quality Management/EUIPO – Microchip Technology (medialbo) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale medialbo — Marca Uniunii Europene verbală anterioară MediaLB — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 41 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 — Înregistrarea transferului mărcii — Articolul 17 alineatul (7) din Regulamentul nr. 207/2009”]	24
2017/C 063/33	Cauza T-250/15: Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – Speciality Drinks/EUIPO – William Grant (CLAN) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene CLAN — Marcă verbală anterioară a Uniunii Europene CLAN MACGREGOR — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Similitudinea produselor vizate de semnele în conflict — Public relevant — Interdependența criteriilor — Competență de reformare — Articolul 65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]	24
2017/C 063/34	Cauza T-399/15: Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2017 – Morgan & Morgan/EUIPO – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Morgan & Morgan — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	25
2017/C 063/35	Cauza T-419/15: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2017 – Cofely Solelec și alții/Parlamentul (Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Extinderea și modernizarea clădirii Konrad Adenauer în Luxemburg — Anularea procedurii de cerere de ofertă — Obligația de motivare — Valoare de piață — Eroare vădită de apreciere)	26
2017/C 063/36	Cauza T-701/15: Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2017 – Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene LUBELSKA — Marcă națională verbală anterioară Lubeca — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Nivel de atenție a publicului — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2017/C 063/37	Cauza T-54/16: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2017 – Netguru/EUIPO (NETGURU) „Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NETGURU — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009”	27

2017/C 063/38	Cauza T-64/16: Hotărârea Tribunalului din 18 ianuarie 2017 – Michał Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene Tasty Puff — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]	28
2017/C 063/39	Cauza T-232/16 P: Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2017 – Comisia/Frieberger și Vallin („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Pensii — Reforma statutului — Majorarea vârstei de pensionare — Decizie prin care se refuză revalorizarea sporului drepturilor la pensie — Principiul ne ultra petita — Eroare de drept — Obligația de motivare”)	28
2017/C 063/40	Cauza T-314/16: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – MS/Comisia	29
2017/C 063/41	Cauza T-886/16: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Nf Nails In Vogue/EUIPO – Nails & Beauty (NAILS FACTORY)	30
2017/C 063/42	Cauza T-890/16: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2016 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia	31
2017/C 063/43	Cauza T-891/16: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2016 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia	32
2017/C 063/44	Cauza T-904/16: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2016 – Labiri/CESE și Comitetul Regiunilor	33
2017/C 063/45	Cauza T-907/16: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2016 – Schwenk Zement/Comisia	33
2017/C 063/46	Cauza T-912/16: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2016 – RRTec/EUIPO – Mobotec (RROFA)	34
2017/C 063/47	Cauza T-913/16: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2016 – Fininvest și Berlusconi/BCE	35
2017/C 063/48	Cauza T-2/17: Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2017 – J.M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI)	37
2017/C 063/49	Cauza T-6/17: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2017 – Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)	38
2017/C 063/50	Cauza T-7/17: Acțiune introdusă la 5 ianuarie 2017 – John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC)	38
2017/C 063/51	Cauza T-8/17: Acțiune introdusă la 5 ianuarie 2017 – Golden Ball/EUIPO – Intra-Press (GOLDEN BALLS)	39
2017/C 063/52	Cauza T-12/17: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2017 – Mellifera/Comisia	40
2017/C 063/53	Cauza T-13/17: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2017 – Europa Terra Nostra/Parlamentul	40
2017/C 063/54	Cauza T-14/17: Acțiune introdusă la 12 ianuarie 2017 – Landesbank Baden-Württemberg/SRB	41
2017/C 063/55	Cauza T-15/17: Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2017 – Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano (YAMAS)	43
2017/C 063/56	Cauza T-16/17: Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2017 – APF/Parlamentul	43
2017/C 063/57	Cauza T-25/17: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2017 – Rintisch/EUIPO – Compagnie laitière européenne (PROTICURD)	44

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 063/01)

Ultima publicație

JO C 53, 20.2.2017

Publicații anterioare

JO C 46, 13.2.2017

JO C 38, 6.2.2017

JO C 30, 30.1.2017

JO C 22, 23.1.2017

JO C 14, 16.1.2017

JO C 6, 9.1.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 11 ianuarie 2017 – Regatul Spaniei/ Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-128/15) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare — Pescuit — Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 — Regulamentul (UE) nr. 1367/2014 — Validitate — Posibilități de pescuit — Abordare precaută — Principiul stabilității relative a activităților de pescuit — Principiul proporționalității — Principiul egalității de tratament — Grenadier de piatră și grenadier]

(2017/C 063/02)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: A. Rubio González și L. Banciella Rodríguez-Miñón, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino și F. Florindo Gijón, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, I. Galindo Martín și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 155, 11.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 11 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove – Slovacia) – Procedură penală împotriva Jozef Grundza

(Cauza C-289/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2008/909/JAI — Articolul 7 — Condiția dublei incriminări — Articolul 9 — Temeiuri de nerecunoaștere și de neexecutare bazate pe lipsa dublei incriminări — Resortisant al statului de executare condamnat în statul emitent pentru nerespectarea deciziei unei autorități publice)

(2017/C 063/03)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Partea din procedura penală principală

Jozef Grundza.

cu participarea: Krajská prokurátúra Prešov

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (1) litera (d) din Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificată și completată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, condiția dublei incriminări trebuie considerată îndeplinită în cazul în care elementele de fapt care stau la baza infracțiunii, astfel cum sunt reflectate în hotărârea judecătorească pronunțată de autoritatea competentă din statul emitent, ar fi pasibile, ca atare, de o sancțiune penală și pe teritoriul statului de executare dacă s-ar fi produs pe acest teritoriu.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 12 ianuarie 2017 – Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR)/Comisia Europeană

(Cauza C-411/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Înțelegeri — Piața europeană a fosfaților pentru hrana animalelor — Atribuirea unor cote de vânzare, coordonarea prețurilor și a condițiilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Retragerea reclamanțelor din procedura de tranzacție — Competență de fond — Protecția încrederii legitime și a egalității de tratament — Durată rezonabilă a procedurii)

(2017/C 063/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (reprezentant: N. Lenoir, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: C. Giolito și B. Mongin, agenți, asistați de N. Coutrelis, avocați)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Timab Industries, precum și Cie financière et de participations Roullier (CFPR) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 11 ianuarie 2017 – Rainer Typke/Comisia Europeană**(Cauza C-491/15 P) ⁽¹⁾****[Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 3 — Noțiunea de document — Articolul 2 alineatul (3) — Documente deținute de o instituție — Calificarea informațiilor cuprinse într-o bază de date — Obligația întocmirii unui document inexistent — Absență — Documente existente care pot fi extrase dintr-o bază de date]**

(2017/C 063/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Rainer Typke (reprezentant: C. Cortese, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: F. Clotuche-Duvieusart și B. Eggers, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Rainer Typke la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona – Spania) – Ismael Fernández Oliva Oliva/CaixaBank SA (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales/Banco Popular Español SA (C-570/14)**(Cauzele conexe C-568/14 – C-570/14) ⁽¹⁾****(Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte încheiate între vânzători sau furnizori și consumatori — Contracte de ipotecă — Clauză-prag — Procedură colectivă — Procedură individuală care are același obiect — Măsuri provizorii)**

(2017/C 063/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ismael Fernández Oliva (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales (C-570/14)

Pârâte: CaixaBank SA (C-568/14), Catalunya Banc SA (C-569/14), Banco Popular Español SA (C-570/14)

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiile principale, care nu permite instanței sesizate cu o acțiune individuală a unui consumator prin care se urmărește constatarea caracterului abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat de acesta cu un vânzător sau furnizor să adopte din oficiu, atât timp cât consideră că este util, măsuri provizorii până la pronunțarea unei hotărâri definitive cu privire la o acțiune colectivă în curs a cărei soluție poate fi reținută pentru acțiunea individuală, atunci când asemenea măsuri sunt necesare pentru garantarea deplinei eficacități a hotărârii judecătorești ce se va pronunța cu privire la existența drepturilor invocate de consumator în temeiul Directivei 93/13.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Ungaria) – Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Cauza C-446/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere — Refuz — Emitent al facturii despre care se consideră că nu a fost adevăratul furnizor al serviciilor facturate — Obligații de verificare ce incumbă persoanei impozabile)

(2017/C 063/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Signum Alfa Sped Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Dispozitivul

Dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici naționale potrivit căreia administrația fiscală refuză unei persoane impozabile dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată pentru serviciile care i-au fost furnizate din cauza caracterului neverosimil al facturilor aferente acestor servicii, întrucât emitentul lor nu putea fi adevăratul furnizor al serviciilor menționate, cu excepția cazului în care se stabilește, pe baza unor elemente obiective și fără a-i fi cerute persoanei impozabile verificări care nu sunt în sarcina sa, că această persoană impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că respectivele servicii erau implicate într-o fraudă a taxei pe valoarea adăugată, ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

**Ordonanța Curții (Camera a opta) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de
Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel – Belgia) – Uber Belgium BVBA/Taxi Radio
Bruxellois NV**

(Cauza C-526/15) ⁽¹⁾

*[Trimitere preliminară — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții —
Inadmisibilitate — Transport de persoane cu autovehicule — Conducători auto privați care utilizează o
aplicație pentru telefoane inteligente ce permite punerea acestora în legătură cu persoane care doresc să
călătorească în mediul urban — Obligația de a deține o autorizație de exploatare]*

(2017/C 063/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Uber Belgium BVBA

Pârâtă: Taxi Radio Bruxellois NV

cu participarea: Uber International BV, Rasier Operations BV, Uber BV, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Belgische Federatie van Taxis, Nationale Groepering van Ondernemingen met Taxi- en Locatievoertuigen met Chauffeur VZW

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (Tribunalul Comercial Neerlandofon din Bruxelles, Belgia), prin decizia din 23 septembrie 2015, este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 429, 21.12.2015.

**Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2016 – Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)/
Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**

(Cauza C-575/15 P) ⁽¹⁾

*[Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Marca verbală ZARA — Servicii de transport — Utilizare
serioasă — Procedură de decădere — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 51 alineatul (1) litera
(a) — Denaturarea unor elemente de probă — Dreptul la apărare]*

(2017/C 063/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (reprezentant: C. Duch Fonoll, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Industria de Diseño Textil SA (Inditex) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 – Alain Laurent Brouillard/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-590/15 P) ⁽¹⁾

(Recursul — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Achiziții publice de servicii — Procedură de negociere de cerere de ofertă în vederea încheierii de contracte-cadru pentru traducerea de texte juridice — Excluderea unui subcontractant propus — Capacitate profesională — Cerința unei pregătiri juridice complete — Recunoașterea diplomelor)

(2017/C 063/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Alain Laurent Brouillard (reprezentant: P. Vande Castele, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentați: J. Inghelram și S. Chantre, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Alain Laurent Brouillard la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 25 octombrie 2016 – VSM Geneesmiddelen BV/Comisia Europeană

(Cauza C-637/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din regulamentul de procedură al Curții — Sănătate publică — Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiunile de sănătate înscrise pe produsele alimentare — Articolul 13 alineatul (3) — Lista comunitară a mențiunilor de sănătate autorizate înscrise pe produsele alimentare — Substanțe botanice — Mențiuni suspendate — Acțiuni în constatarea abținerii de a acționa și în anulare — Luare de poziție de către Comisie — Act atacabil]

(2017/C 063/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: VSM Geneesmiddelen BV (reprezentant: U. Grundmann, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: M. Wilderspin și S. Grünheid, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Nu este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție depuse de European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE).
- 3) Obligă VSM Geneesmiddelen BV la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs.
- 4) VSM Geneesmiddelen BV și l'European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE) suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cereri de intervenție depuse de aceasta din urmă.

(¹) JO C 48, 8.2.2016.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italia) – MB Srl/Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA

(Cauza C-697/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Directiva 2014/24/UE — Participare la o procedură de cerere de ofertă — Ofertant care a omis să menționeze în ofertă sarcinile întreprinderii cu privire la securitatea la locul de muncă — Obligație creată prin jurisprudență de a face această mențiune — Excludere din procedura de atribuire a contractului de achiziții publice fără posibilitatea de a rectifica această omisiune)

(2017/C 063/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Părțile din procedura principală

Reclamantă: MB Srl

Pârâtă: Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA

Dispozitivul

Principiul egalității de tratament și obligația transparenței, astfel cum sunt puse în aplicare de Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, trebuie interpretate în sensul că opun excluderii unui ofertant din procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice ca urmare a nerespectării de către acesta a obligației de a indica în mod distinct în ofertă sarcinile întreprinderii cu privire la securitatea la locul de muncă – a căror nerespectare este sancționată prin excluderea din procedură – care nu rezultă în mod expres din documentele procedurii sau din reglementarea națională, ci dintr-o interpretare a acestei reglementări și din acoperirea lacunelor existente în documentele menționate, de instanța națională de ultim grad de jurisdicție. Principiile egalității de tratament și proporționalității trebuie să fie interpretate de asemenea în sensul că nu se opun posibilității acordate unui asemenea ofertant de a remedia situația și de a îndeplini obligația menționată într-un termen stabilit de autoritatea contractantă.

(¹) JO C 106, 21.3.2016.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 26 octombrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Commissione tributaria provinciale di Genova – Italia) – Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16)

(Cauze conexate C-10/16-C-12/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții — Decizie de trimitere — Lipsa de precizări suficiente cu privire la contextul factual și juridic — Lipsa de precizări cu privire la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare pentru soluționarea unui litigiu principal pendinte — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Inadmisibilitate vădită]

(2017/C 063/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Genova

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ignazio Messina & C. SpA

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16)

Dispozitivul

Cererile de decizie preliminară introduse de Commissione tributaria provinciale di Genova (Comisia Fiscală Provincială din Genova, Italia), prin deciziile din 11 decembrie 2015, sunt vădit inadmisibile.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italia) – Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl/Comune di Maiolati Spontini

(Cauza C-140/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Directiva 2014/24/UE — Participare la o cerere de oferte — Ofertant care a omis să menționeze în ofertă costurile întreprinderii pentru securitatea la locul de muncă — Obligație jurisprudențială de a face această mențiune — Excludere din contract fără posibilitatea de a rectifica această omisiune)

(2017/C 063/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Părțile din procedura principală

Reclamante: Edra Costruzioni Soc. coop. și Edilfac Srl

Pârâtă: Comune di Maiolati Spontini

în prezența: Torelli Dottori SpA

Dispozitivul

Principiul egalității de tratament și obligația de transparență, astfel cum sunt puse în aplicare prin Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, trebuie interpretate în sensul că se opun excluderii unui ofertant din procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice în urma nerespectării de către acesta a obligației de a indica distinct în ofertă costurile întreprinderii pentru securitatea la locul de muncă – a cărei nerespectare este sancționată cu excluderea din procedură – care nu rezultă expres din documentele contractului sau din reglementarea națională, ci dintr-o interpretare a acestei reglementări și din acoperirea lacunelor prezentate de documentele respective, de către instanța națională de ultim grad de jurisdicție. Principiile egalității de tratament și proporționalității trebuie interpretate de asemenea în sensul că nu se opun faptului de a acorda unui ofertant posibilitatea de a remedia situația și de a își îndeplini acea obligație într-un termen stabilit de autoritatea contractantă.

(¹) JO C 200, 6.6.2016.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo regionale per il Molise – Italia) – Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl/Comune di Monteroduni

(Cauza C-162/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Directiva 2014/24/UE — Participare la o cerere de oferte — Ofertant care a omis să menționeze în ofertă costurile întreprinderii pentru securitatea la locul de muncă — Obligație jurisprudențială de a face această mențiune — Excludere din contract fără posibilitatea de a rectifica această omisiune)

(2017/C 063/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo regionale per il Molise

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl

Pârâtă: Comune di Monteroduni

în prezența: L.c.i Impresa Costruzioni Industriali Srl și alții, Alba Costruzioni ScpA, Ottoerre Group Srl

Dispozitivul

Principiul egalității de tratament și obligația de transparență, astfel cum sunt puse în aplicare prin Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, trebuie interpretate în sensul că se opun excluderii unui ofertant din procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice în urma nerespectării de către acesta a obligației de a indica distinct în ofertă costurile întreprinderii pentru securitatea la locul de muncă – a cărei nerespectare este sancționată cu excluderea din procedură – care nu rezultă expres din documentele contractului sau din reglementarea națională, ci dintr-o interpretare a acestei reglementări și din acoperirea lacunelor prezentate de documentele respective, de către instanța națională de ultim grad de jurisdicție. Principiile egalității de tratament și proporționalității trebuie interpretate de asemenea în sensul că nu se opun faptului de a acorda unui astfel de ofertant posibilitatea de a remedia situația și de a își îndeplini acea obligație într-un termen stabilit de autoritatea contractantă.

(¹) JO C 200, 6.6.2016.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 15 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – „MIP-TS” OOD/Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Cauza C-222/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Politică comercială — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Eludare — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 — Țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză — Taxe antidumping — Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 437/2012 și (UE) nr. 21/2013 — Expediere din Thailanda — Extindere a taxei antidumping — Domeniu de aplicare temporal — Codul vamal comunitar — Recuperare a posteriori a taxelor la import)

(2017/C 063/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „MIP-TS” OOD

Pârâtă: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 3 august 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză trebuie să fie interpretat în sensul că taxa antidumping definitivă instituită la această dispoziție este aplicabilă unor importuri de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, vizate de dispoziția menționată, declarate ca fiind originare din Thailanda și realizate anterior datei de intrare în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 437/2012 din 23 mai 2012 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 791/2011 și de supunere a acestor importuri la înregistrare, precum importul în discuție în litigiul principal, atunci când s-a stabilit că aceste țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă sunt în realitate originare din Republica Populară Chineză.

(¹) JO C 243, 4.7.2016.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Dublin District Court – Irlanda) – Procedură penală împotriva Owen Pardue

(Cauza C-321/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Preambul și articolele 6, 20, 41, 47 și 48 — Competențe ale autorității naționale însărcinate cu urmărirea penală — Neaplicarea dreptului Uniunii — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Necompetență vădită a Curții]

(2017/C 063/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Dublin District Court

Partea din procedura penală principală

Owen Pardue

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă pentru a răspunde la întrebările adresate de Dublin District Court (Tribunalul districtual din Dublin, Irlanda) prin decizia din 27 mai 2016.

⁽¹⁾ JO C 279, 1.6.2016.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 16 noiembrie 2016 – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Republica Federală Germania

(Cauza C-577/16)

(2017/C 063/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 coroborat cu anexa I la Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității trebuie să fie interpretat în sensul că producerea de polimeri și, mai ales, a polimerului policarbonat, în instalații cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi, intră în activitatea menționată, de producere a substanțelor chimice organice, vrac, prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară, are operatorul unei astfel de instalații dreptul la alocarea gratuită a cotelor de emisii rezultate din aplicarea directă a reglementărilor Directivei 2003/87/CE și ale Deciziei 2011/278/UE ⁽²⁾ a Comisiei în cazul în care o alocare gratuită a cotelor de emisii, conform dreptului intern, nu poate fi luată în considerare doar pentru motivul că statul membru în cauză nu a inclus instalațiile de producere a polimerilor în domeniul de aplicare al legii naționale de transpunere a Directivei 2003/87/CE, iar aceste instalații nu participă la comercializarea cotelor numai din acest motiv?

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 130, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 noiembrie 2016 – Enzo Buccioni/Banca d'Italia

(Cauza C-594/16)

(2017/C 063/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Recurent: Enzo Buccioni

Intimată: Banca d'Italia

Întrebările preliminare

- 1) Principiul transparenței, enunțat în mod clar la articolul 15 din versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană, prin obiectivul său imperativ general, în măsura în care este interpretat în sensul că (acest principiu) poate fi reglementat prin instrumentele de reglementare sau echivalente prevăzute la alineatul (3) al acestui articol, al căror conținut ar putea fi manifestarea unei marje de apreciere excesiv de extinse și lipsite de teme juridic constând într-un izvor superior de drept european în ceea ce privește prestabilirea necesară a unor principii minime de la care să nu se poată deroga, este contrar unei astfel de înțelegeri limitative în domeniul reglementării europene în materia funcțiilor de supraveghere a instituțiilor de credit, care ar ajunge să vizeze de conținut același principiu al transparenței, inclusiv în ipotezele în care interesul privind accesul este legat de interese esențiale ale solicitantului vădit de aceeași natură cu cele exceptate, în sens favorabil, de la ipotezele limitative din domeniu?
- 2) Ca urmare, articolul 22 alineatul (2), precum și articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽¹⁾ trebuie interpretate ca ipoteze neexcepționale de derogare de la inaccesibilitatea documentelor sau, mai degrabă, ca norme care trebuie interpretate potrivit finalității mai ample a articolului 15 din versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană și, ca atare, legate de un principiu normativ general al dreptului Uniunii, potrivit căruia accesul nu poate fi restrâns, în temeiul unei evaluări comparative rezonabile și proporționale între cerințele sectorului de creditare și interesele fundamentale ale depunătorilor afectați de o situație de *burden sharing*, în considerarea împrejurărilor relevante obținute de o autoritate de supraveghere care prezintă caracteristici organizaționale și competențe în domeniu analoge celor ale Băncii Centrale Europene?

- 3) Prin urmare, având în vedere articolul 53 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudencială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (Text cu relevanță pentru SEE) ⁽¹⁾ și normele din ordinea juridică națională conforme cu această dispoziție, articolul 53 menționat trebuie conciliat cu cadrul celorlalte norme și principii ale dreptului european enunțate la [punctul 1]), în sensul că accesul poate fi permis, în cazul unei cereri în acest sens adresate ulterior supunerii instituției bancare la procedura de lichidare administrativă forțată, inclusiv atunci când solicitantul nu formulează cerere de acces exclusiv în cursul unor acțiuni în instanță civile sau comerciale efectiv inițiate pentru protecția unor interese patrimoniale prejudiciate ca urmare a supunerii instituției bancare la procedura de lichidare administrativă forțată, ci și în cazul în care solicitantul respectiv, tocmai în scopul de a verifica dacă astfel de acțiuni civile sau comerciale pot fi efectiv introduse, sesizează anterior acestora o instanță judecătorească abilitată de statul național să asigure protecția dreptului de acces și a dreptului la transparență tocmai în considerarea protecției depline a dreptului la apărare și a dreptului la acțiune, cu privire în mod specific la cererea unui depunător care a suportat deja efectele situației de *burden sharing* în cadrul unei proceduri de soluționare a insolvenței instituției de credit la care își depusese economiile?

⁽¹⁾ JO 2013, L 287, p. 63.

⁽²⁾ JO 2013, L 176, p. 338.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 23 noiembrie 2016 – Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Cauza C-596/16)

(2017/C 063/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurent: Enzo Di Puma

Intimată: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Întrebările preliminare

1. Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care s-a constatat cu titlu definitiv inexistența conduitei care să întrunească elementele constitutive ale unei fapte penale, este împiedicată, fără a fi necesară efectuarea vreunei aprecieri ulterioare de către instanța națională, inițierea sau continuarea, pentru aceleași fapte, a unei proceduri ulterioare care să se finalizeze prin aplicarea de sancțiuni care, ca urmare a naturii și a gravității lor, trebuie calificate ca având caracter penal?
2. În evaluarea caracterului efectiv, proporțional și disuasiv al sancțiunilor, în vederea stabilirii unei încălcări a principiului *ne bis in idem* consacrat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, instanța națională trebuie să țină seama de limitele de pedeapsă prevăzute de Directiva 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață) JO L 173, p. 179.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 23 noiembrie
2016 – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca**

(Cauza C-597/16)

(2017/C 063/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Intimat: Antonio Zecca

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care s a constatat cu titlu definitiv inexistența conduitei care să întrunească elementele constitutive ale unei fapte penale, este împiedicată, fără a fi necesară efectuarea vreunei aprecieri ulterioare de către instanța națională, inițierea sau continuarea, pentru aceleași fapte, a unei proceduri ulterioare care să se finalizeze prin aplicarea de sancțiuni care, ca urmare a naturii și a gravității lor, trebuie calificate ca având caracter penal?
- 2) În evaluarea caracterului eficient, proporțional și disuasiv al sancțiunilor, în vederea stabilirii unei încălcări a principiului *ne bis in idem* consacrat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, instanța națională trebuie să țină seama de limitele de pedeapsă prevăzute de Directiva 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață) JO L 173, p. 179.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 noiembrie
2016 – Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții/Nello Grassi și alții**

(Cauza C-616/16)

(2017/C 063/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gianni Pantuso, Angelo Tralongo, Maria Michela D'Alessandro

Pârâți: Nello Grassi, Carmela Amato, Università degli Studi di Palermo, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero della Salute, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 82/76/CEE ⁽¹⁾ de consolidare a directivelor 75/362/CEE ⁽²⁾ și 75/363/CEE ⁽³⁾ trebuie interpretată în sensul că în domeniul său de aplicare intră și formările medicilor specialiști, atât pe bază de program integral, cât și cu frecvență parțială, deja în curs și continuate după 31 decembrie 1982, termen fixat la articolul 16 din Directiva 82/76/CEE pentru adoptarea de către statele membre a măsurilor de transpunere necesare?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de la punctul 1):

- 2) Anexa adăugată la Directiva „de coordonare” 75/363/CEE prin articolul 13 din Directiva 82/76/CEE de consolidare a Directivelor 75/362/CEE și 75/363/CEE trebuie interpretată în sensul că, pentru cursurile de formare profesională de specialitate deja inițiate la 31 decembrie 1982, nașterea obligației de a asigura o remunerație adecvată pentru medicii care urmează un curs de specializare depinde de îndeplinirea obligației de reorganizare sau, în orice caz, de verificare a compatibilității cu prevederile directivelor menționate mai sus?
- 3) Obligația de a asigura o remunerație adecvată pentru întreaga durată a cursului sau numai pentru perioada ulterioară datei de 31 decembrie 1982 s-a născut sau nu s-a născut în favoarea medicilor care au urmat specializări prin frecventarea unor cursuri de formare profesională care erau deja inițiate, dar nu erau încă încheiate la 1 ianuarie 1983, și în ce condiții eventuale?

-
- (¹) Directiva 82/76/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1982 de modificare a Directivei 75/362/CEE privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și altor titluri oficiale de calificare în medicină, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, precum și a Directivei 75/363/CEE privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind activitățile medicilor (JO L 43, p. 21).
- (²) Directiva 85/384/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul arhitecturii, inclusiv a măsurilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 223, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 117).
- (³) Directiva 75/363/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind activitățile medicilor (JO L 167, p. 14).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 noiembrie 2016 – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Giovanna Castellano și alții

(Cauza C-617/16)

(2017/C 063/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pârâți: Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 82/76/CEE (¹) de modificare a Directivelor 75/362/CEE (²) și 75/363/CEE (³) trebuie interpretată în sensul că în domeniul său de aplicare intră și formările medicilor specialiști, atât cu normă întreagă, cât și cu frecvență parțială, deja în curs și continuate după 31 decembrie 1982, termen fixat la articolul 16 din Directiva 82/76/CEE pentru adoptarea de către statele membre a măsurilor necesare pentru a se conforma?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1):

- 2) Anexa adăugată la Directiva „de coordonare” 75/363/CEE prin articolul 13 din Directiva 82/76/CEE de modificare a Directivelor 75/362/CEE și 75/363/CEE trebuie interpretată în sensul că, pentru cursurile de formare profesională de specialitate deja inițiate la 31 decembrie 1982, nașterea obligației de a asigura o remunerație adecvată pentru medicii care urmează un curs de specializare depinde de îndeplinirea obligației de reorganizare sau, în orice caz, de verificare a compatibilității cu prevederile directivelor menționate mai sus?
- 3) Obligația de a asigura o remunerație adecvată pentru întreaga durată a cursului sau numai pentru perioada ulterioară datei de 31 decembrie 1982 s-a născut sau nu s-a născut în favoarea medicilor care au urmat specializări prin frecventarea unor cursuri de formare profesională care erau deja inițiate, dar nu erau încă încheiate la 1 ianuarie 1983?

-
- ⁽¹⁾ Directiva 82/76/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1982 de modificare a Directivei 75/362/CEE privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și altor titluri oficiale de calificare în medicină, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii și a Directivei 75/363/CEE privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind activitățile medicilor (JO L 43, p. 21).
- ⁽²⁾ Directiva 75/362/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și altor titluri oficiale de calificare în medicină, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 167, p. 1).
- ⁽³⁾ Directiva 75/363/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind activitățile medicilor (JO L 167, p. 14).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hallinto-oikeus (Finlanda) la 7 decembrie 2016 –
Anstar Oy**

(Cauza C-630/16)

(2017/C 063/24)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: Anstar Oy

Pârâte: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Întrebările preliminare

- 1) Mandatul M/120 și standardul armonizat EN 1090-1 (:2009+A1:2011) emis pe baza acestuia trebuie interpretate în sensul că produsele de fixare în beton înainte de întărire (sisteme de ancorare pentru fixarea panourilor de fațadă și a structurilor de zidărie la structura de rezistență a clădirilor și anumite buloane de ancorare, plăci de ancorare, piese metalice standard înglobate, sisteme de contravântuire, tălpi de susținere și profile de perete, precum și elemente de fixare a balconului), enumerate la punctele 1-4 din decizia Tukes nu intră în domeniu de aplicare al acestora?
- 2) Regulamentul (UE) nr. 305/2011 ⁽¹⁾, mandatele Comisiei, menționate în speță sau dispozițiile dreptului Uniunii se opun, din alt punct de vedere, interpretării date de Tukes, potrivit căreia produsele menționate nu intră în domeniul de aplicare al mandatului M/120 și al standardului EN 1090-1?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO 2011 L 88, p.5)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 19 decembrie 2016 – A/S Bevola og Jens W. Trock ApS/Skatteministeriet

(Cauza C-650/16)

(2017/C 063/25)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamante: A/S Bevola și Jens W. Trock ApS

Pârât: Skatteministeriet

Întrebarea preliminară

Articolul 49 TFUE se opune unui regim fiscal național precum cel în cauză în procedura principală, în temeiul căruia este posibil să se opereze deduceri ale pierderilor succursalelor naționale, însă nu este posibil să se opereze deduceri ale pierderilor succursalelor stabilite în alte state membre, nici măcar în condiții asemănătoare cu cele din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauza Marks & Spencer, C-446/03 ⁽¹⁾, punctele 55-56, cu excepția cazului în care grupul a optat pentru impozitarea comună internațională în condițiile menționate în procedura principală?

⁽¹⁾ (EU:C:2005:763)

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-669/16)

(2017/C 063/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Norris-Usher și C. Hermes, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, întrucât nu a desemnat situri pentru protecția speciei *phocoena phocoena* (marsuin), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1), al anexei II și al anexei III la Directiva 92/43/CEE ⁽¹⁾ privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică;
- constatarea faptului că, întrucât nu a contribuit la crearea rețelei Natura 2000 proporțional cu gradul de reprezentare a habitatelor speciei *phocoena phocoena* (marsuin), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a încălcat și obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (2) din aceeași directivă;
- obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marsuinul (*phocoena phocoena*) este o specie de cetaceu acvatic care este menționată în anexa II la Directiva Habitare drept o specie de interes comunitar care necesită desemnarea unei arii speciale de conservare. O populație importantă a acestei specii în Uniunea Europeană se află în apele marine asupra cărora își exercită suveranitatea Regatul Unit.

În conformitate cu articolul 3 alineatul (2), cu articolul 4 alineatul (1) și cu anexele II și III la Directiva Habitare, statele membre în a căror ape marine trăiesc marsuini trebuie să propună situri pentru protecția acestora și, astfel, să contribuie la crearea rețelei Natura 2000. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, lista propusă a siturilor trebuie să fie exhaustivă.

Regatul Unit nu a propus suficiente situri pentru marsuin.

(¹) JO 1992, L 206, 7.

Recurs introdus la 4 ianuarie 2017 de Republica Cehă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 20 octombrie 2016 în cauza T-141/15, Republica Cehă/Comisia

(Cauza C-4/17 P)

(2017/C 063/27)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil și J. Pavliš, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Obiectul

Recurs împotriva Hotărârii Tribunalului din 20 octombrie 2016 în cauza T-141/15 Republica Cehă/Comisia (denumită în continuare „hotărârea atacată”) în care Republica Cehă urmărea anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/103 (¹) a Comisiei din 16 ianuarie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C(2015) 53] (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care exclude cheltuielile efectuate de Republica Cehă în perioada cuprinsă între 2010 și 2012, care se ridică la o sumă totală de 2 123 199,04 euro

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- anularea deciziei atacate în măsura în care exclude cheltuielile care se ridică la o sumă totală de 2 123 199,04 euro efectuate de Republica Cehă și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă trei motive.

Primul motiv de recurs se întemeiază pe încălcarea articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 ^(¹) al Consiliului din 29 aprilie 2008 privind organizarea comună a pieței vitivinicole (denumit în continuare „Regulamentul nr. 479/2008”), în măsura în care se susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că articolul 11 din regulamentul respectiv nu includea măsuri de protecție a podgoriilor împotriva prejudiciilor cauzate de animale și/sau de păsări.

Al doilea motiv de recurs se întemeiază pe încălcarea articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 479/2008 și a principiilor securității juridice și încrederii legitime. În hotărârea atacată, se susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că Comisia Europeană poate să declare anumite măsuri neeligibile în totalitate pentru finanțarea de către Uniunea Europeană și, din aceste motive, să excludă de la finanțare toate cheltuielile efectuate în legătură cu aceste măsuri, în pofida faptului că Comisia Europeană însăși a examinat eligibilitatea respectivelor măsuri atunci când a evaluat proiectul de program de sprijin și nu a avansat nicio obiecție.

Al treilea motiv de recurs se întemeiază pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ^(²) al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune și, după caz, cu articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 ^(³) al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și cu articolele 11 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 ^(⁴) al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 în ceea ce privește autorizarea agențiilor de plăți și a altor entități precum și lichidarea conturilor FEGA și FEADR. Se susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în hotărârea atacată prin faptul că a statuat că Comisia Europeană putea exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuieli corespunzătoare unei perioade în privința căreia Republica Cehă a fost împiedicată să își exprime opinia în temeiul procedurii stabilite pentru corecțiile financiare în legătură cu agricultura.

⁽¹⁾ JO 2015, L 16, p. 33.

⁽²⁾ JO 2008, L 148, p. 1.

⁽³⁾ JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială 14/vol. 1, p. 193.

⁽⁴⁾ JO 2013, L 347, p. 549.

⁽⁵⁾ JO 2006, L 171, p. 90, Ediție specială 14/vol. 2, p. 37.

**Recurs introdus la 5 ianuarie 2017 de ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2016 în cauza T-154/14, ANKO AE
Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia Europeană**

(Cauza C-6/17 P)

(2017/C 063/28)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (reprezentant: Stavroula Paliou, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2016, pronunțată în cauza T-154/14, și trimiterea cauzei Tribunalului în vederea unei noi pronunțări pe fond;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta atacă Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2016, pronunțată în cauza T-154/16, susținând că o astfel de hotărâre conține aprecieri juridice care încalcă normele dreptului Uniunii.

Potrivit recurrenței, hotărârea atacată trebuie să fie anulată,

- i) în primul rând, prin raportare la dispozițiile aplicabile ale dreptului material, în măsura în care conține erori de drept și neregularități procedurale care viciază motivarea hotărârii atacate;
- ii) în al doilea rând, pentru motive care privesc erori de drept în raport cu dispozițiile care reglementează, în ceea ce privește acțiunea, obiectul și sarcina probei, și în ceea ce privește pretențiile părții adverse, repartizarea sarcinii probei.

În acest context, motivele de recurs sunt următoarele:

I. În ceea ce privește erorile de drept și neregularitățile procedurale:

- 1) Primul motiv de recurs: motivarea vădit insuficientă
- 2) Al doilea motiv de recurs: erori de drept și motivare contradictorie.

II. În ceea ce privește erorile de drept și normele care reglementează obiectul și sarcina probei:

- 3) Al treilea motiv de recurs: erori de drept în raport cu obiectul și cu sarcina probei în privința acțiunii.
- 4) Al patrulea motiv de recurs: erori de drept în raport cu repartizarea sarcinii probei în privința pretențiilor Comisiei

**Recurs introdus la 5 ianuarie 2017 de ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2016 în cauza T-155/14, ANKO/
Comisia Europeană**

(Cauza C-7/17 P)

(2017/C 063/29)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (reprezentant: Stavroula Paliou, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurrenței

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2016, pronunțată în cauza T-155/14, și trimiterea cauzei Tribunalului în vederea pronunțării pe fond;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2016, pronunțată în cauza T-155/14, conține concluzii juridice care încalcă normele dreptului Uniunii și care sunt atacate prin prezentul recurs.

Potrivit recurente, hotărârea atacată trebuie să fie anulată:

- i) **în primul rând**, prin raportare la dispozițiile aplicabile ale dreptului substanțial, în măsura în care conține **erori de drept și neregularități procedurale privind motivarea** hotărârii.
- ii) **în al doilea rând**, în măsura în care conține **erori de drept** în raport cu normele care reglementează, în ceea ce privește acțiunea în primă instanță, obiectul și sarcina probei și, în ceea ce privește pretențiile părții adverse, repartizarea sarcinii probei.

În acest context, motivele de recurs sunt următoarele:

- I. În ceea ce privește eroarea de drept și **neregularitățile procedurale**:
 - 1) Primul motiv de recurs: lipsa totală a motivării.
 - 2) Al doilea motiv de recurs: eroare de drept și caracterul contradictoriu al motivării
- II. În ceea ce privește eroarea de drept și normele care reglementează obiectul și sarcina probei:
 - 3) Al treilea motiv de recurs: eroare de drept în raport cu obiectul și cu sarcina probei în prima instanță.
 - 4) Al patrulea motiv de recurs: eroare de drept în raport cu repartizarea sarcinii probei în privința pretențiilor Comisiei.

**Ordonanța președintelui Curții din 10 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Portugheză,
susținută de Regatul Spaniei și de Regatul Țărilor de Jos**

(Cauza C-495/15 P) ⁽¹⁾

(2017/C 063/30)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 ianuarie 2017 – Deza/ECHA

(Cauza T-189/14) ⁽¹⁾

[Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de ECHA conținând informații prezentate în cadrul procedurii privind cererea de autorizare a utilizării substanței ftalat de di (2-etilhexil) (DEHP) — Decizie de divulgare a anumitor informații considerate confidențiale de către reclamantă — Excepție privind protecția intereselor comerciale — Noțiunea de viață privată — Drept de proprietate — Obligația de motivare]

(2017/C 063/31)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă) (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentați: inițial A. Iber, T. Zbihlejš și M. Heikkilä, agenți, ulterior M. Heikkilä, C. Buchanan și W. Broere, agenți, asistați de M. Mašková, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentați: F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek și K. Talabér-Ritz, agenți), și ClientEarth (Londres, Regatul Unit), European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgia), Vereniging Health Care Without Harm Europe (Rijswijk, Țările de Jos) (reprezentant: B. Kloostra, avocat)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziilor adoptate de ECHA la 24 ianuarie 2014 privind divulgarea anumitor informații prezentate de reclamantă în cadrul procedurii privind cererea de autorizare a utilizării substanței ftalat de di (2-etilhexil) (DEHP),

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Deza, a.s. suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), inclusiv cheltuielile aferente procedurii privind măsurile provizorii.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB) și Vereniging Health Care Without Harm Europe suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 194, 24.6.2014.

Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2017 – QuaMa Quality Management/EUIPO – Microchip Technology (medialbo)

(Cauza T-225/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale medialbo — Marca Uniunii Europene verbală anterioară MediaLB — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 41 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 — Înregistrarea transferului mărcii — Articolul 17 alineatul (7) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 063/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: QuaMa Quality Management GmbH (Glashütten, Germania) (reprezentant: C. Russ, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Microchip Technology, Inc. (Chandler, Arizona, Statele Unite) (reprezentant: C. Bergmann, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 februarie 2015 (cauzele conexe R 1809/2014-4 și R 1680/2014-4) referitoare la o procedură de opoziție între Microchip Technology și domnul Alexander Bopp

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă QuaMa Quality Management GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – Speciality Drinks/EUIPO – William Grant (CLAN)

(Cauza T-250/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene CLAN — Marcă verbală anterioară a Uniunii Europene CLAN MACGREGOR — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Similitudinea produselor vizate de semnele în conflict — Public relevant — Interdependența criteriilor — Competență de reformare — Articolul 65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 063/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Speciality Drinks Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: G. Pritchard, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: M. Vuijst, A. Folliard-Monguiral și M. Rajh, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Cormack și G. Anderson, solicitors)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 martie 2015 (cauza R 220/2014-1), privind o procedură de opoziție între William Grant & Sons și Speciality Drinks.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Speciality Drinks Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2017 – Morgan & Morgan/EUIPO – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Cauza T-399/15) ⁽¹⁾

[„*Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Morgan & Morgan — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2017/C 063/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers (Conegliano, Italia) (reprezentanți: F. Caricato și F. Gatti, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și C. Martini, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 mai 2015 (cauza R 1657/2014-1) privind o procedură de opoziție între Grupo Morgan & Morgan și Morgan & Morgan International Insurance Brokers

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2017 – Cofely Solelec și alții/Parlamentul**(Cauza T-419/15) ⁽¹⁾****(Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Extinderea și modernizarea clădirii Konrad Adenauer în Luxemburg — Anularea procedurii de cerere de ofertă — Obligația de motivare — Valoare de piață — Eroare vădită de apreciere)**

(2017/C 063/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxemburg) și Cofely Fabricom (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. Marx, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentați: L. Chrétien și M. Mraz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea deciziilor conținute în scrisorile cu referințele D(2015) 24297 și D(2015) 28116 ale Direcției Generale Infrastructură și Logistică a Parlamentului European din 29 mai, respectiv din 11 iunie 2015, prin care s-a notificat reclamantelor anularea procedurii de cerere de ofertă INLO-D-UPIL-T-14-A04 pentru atribuirea lotului nr. 75, intitulat „Energie electrică – Curenți tari”, privind proiectul de extindere și modernizare a clădirii Konrad Adenauer în Luxemburg (Luxemburg).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Cofely Solelec, Mannelli & Associés SA și Cofely Fabricom la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2017 – Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA)**(Cauza T-701/15) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene LUBELSKA — Marcă națională verbală anterioară Lubeca — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Nivel de atenție a publicului — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2017/C 063/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stock Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: T. Gawrylczyk, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lübeck, Germania) (reprezentant: R. Kunz-Hallstein, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 24 septembrie 2015 (cauza R 1788/2014-5), referitoare la o procedură de opoziție între Lass & Steffen Wein- und Spirituosen Import și Stock Polska

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Stock Polska sp. z.o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2017 – Netguru/EUIPO (NETGURU)

(Cauza T-54/16) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NETGURU — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009”

(2017/C 063/37)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Netguru sp. z o.o. (Poznań, Polonia) (reprezentanți: inițial K. Jarosiński, ulterior T. Grzybkowski, T. Guzek, M. Jackowski, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 decembrie 2015 (cauza R 144/2015-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal NETGURU ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Netguru sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 18 ianuarie 2017 – Michał Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff)**(Cauza T-64/16) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene Tasty Puff — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]**

(2017/C 063/38)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamant: Michał Wieromiejczyk (Pabianice, Polonia) (reprezentant: R. Rumpel, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: E. Śliwińska și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 5 noiembrie 2015 (cauza R 3058/2014-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Tasty Puff ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Michał Wieromiejczyk la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.**Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2017 – Comisia/Frieberger și Vallin****(Cauza T-232/16 P) ⁽¹⁾****[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Pensii — Reforma statutului — Majorarea vârstei de pensionare — Decizie prin care se refuză revalorizarea sporului drepturilor la pensie — Principiul ne ultra petita — Eroare de drept — Obligația de motivare”]**

(2017/C 063/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și G. Gattinara, agenți)

Celelalte părți din procedură: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia), Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 2 martie 2016, Frieberger și Vallin/Comisia (F-3/15, EU:F:2016:26) prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 2 martie 2016, Frieberger și Vallin/Comisia (F-3/15).

- 2) Respinge acțiunea formulată de domnul Jürgen Frieberger și de domnul Benjamin Vallin în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza F-3/15.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs.
- 4) Domnul Frieberger și domnul Vallin suportă cheltuielile de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, inclusiv pe acelea efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – MS/Comisia

(Cauza T-314/16)

(2017/C 063/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: MS (Castries, Franța) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și întemeiată;

în consecință:

— anularea deciziei Comisiei de refuzare a accesului la documentele din 2 februarie 2016 și a deciziei de confirmare a acestui refuz din 19 aprilie 2016;

— repararea prejudiciului moral care rezultă din comportamentul culpabil al Comisiei Europene, evaluat *ex aequo et bono* la 20 000 euro;

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 3, p. 76), în special a articolelor 2 și 4 din acesta.

În opinia reclamantului, pentru a refuza accesul la documentele solicitate, Comisia a invocat două excepții care figurează la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, și anume, pe de o parte, protecția vieții private și integrității individului și, pe de altă parte, protecția procedurilor judiciare. Or, Comisia nu ar fi demonstrat că divulgarea documentelor în cauză ar fi adus atingere protecției vieții private și a integrității persoanelor care ar fi menționate în documentele respective. Pe de altă parte, transferul datelor cu caracter personal pe care aceste documente le conțin ar fi absolut necesar pentru a înțelege acuzațiile aduse reclamantului. În lipsa acestei posibilități, reclamantul nu ar beneficia de egalitatea armelor și nu ar fi în măsură să își pregătească în mod adecvat apărarea. Accesul la documente, precum și la datele cu caracter personal pe care le conțin, ar fi în schimb necesar, justificat și proporțional cu obiectivul bunei administrări, protecției dreptului la apărare și respectării vieții private a reclamantului. Comisia ar aduce cu atât mai mult atingere vieții private a reclamantului cu cât ea nu ar trata în mod loial datele cu caracter personal care îl privesc.

Cu titlu subsidiar, reclamantul subliniază că excepțiile prevăzute la articolul 4 nu se opun divulgării unui document solicitat decât dacă un interes public nu justifică această divulgare. El consideră că drepturile fundamentale, în special dreptul la apărare, sunt de natură să constituie un asemenea interes public.

În decizia sa de respingere a cererii de confirmare, Comisia s-ar fi limitat să furnizeze o motivare pur generică întrucât nu ar explica motivul pentru care un acces parțial la documentele menționate ar pune în pericol interesul protecției datelor cu caracter personal și a vieții private a persoanelor menționate în acestea.

Reclamantul consideră, în sfârșit, că nelegalitățile comise de Comisie constituie tot atâtea fapte culpabile care i-au cauzat un prejudiciu real și cert.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Nf Nails In Vogue/EUIPO – Nails & Beauty (NAILS FACTORY)

(Cauza T-886/16)

(2017/C 063/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Nf Nails In Vogue, SL (Arganda del Rey, Spania) (reprezentant: L. Jáudenes Sánchez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nails & Beauty Vertriebs GmbH (Kiel, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantă mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „NAILS FACTORY” – cererea de înregistrare 13 528 336

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 noiembrie 2016 în cauza R 202/202016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Admiterea acțiunii;
- anularea deciziei atacate, menținându-se decizia diviziei de opoziție;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii din fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2016 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia**(Cauza T-890/16)**

(2017/C 063/42)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Scandlines Danmark ApS (Copenhaga, Danemarca), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: L. Sandberg-Mørch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 30 septembrie 2016 (denumită în continuare „decizia atacată”) privind anumite măsuri de ajutor acordate anumitor terți cu privire la finanțarea planificării, a construcției și a operării Fehmarn Belt Fixed Link Project;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale solicitantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a identificat că potențiala supracompensare pe care o implică taxele feroviare constituie un ajutor existent, autorizat de decizia privind construcția.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că utilizarea gratuită a proprietății statului constituie un ajutor existent, autorizat de decizia privind construcția.
3. Al treilea motiv, prin care se susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că garanțiile statului către terții vizați constituie un ajutor existent autorizat de decizia de planificare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că injecțiile de capital constituie un ajutor existent autorizat de decizia de planificare.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că împrumuturile de stat constituie un ajutor existent autorizat de decizia de planificare.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că ajutorul de stat care a depășit cuantumul autorizat prin decizia de planificare constituie un ajutor existent.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că avantajele fiscale constituie un ajutor existent autorizat prin decizia de planificare.
8. Al optulea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că măsurile de ajutor contestate referitoare la faza de planificare au fost autorizate prin decizia privind construcția.
9. Al nouălea motiv întemeiat pe faptul că Comisia și-a încălcat obligația de inițiere a procedurii oficiale de investigare.
10. Al zecelea motiv întemeiat pe faptul că Comisia și-a încălcat obligația de motivare.

A acțiune introdusă la 12 decembrie 2016 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia**(Cauza T-891/16)**

(2017/C 063/43)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Scandlines Danmark ApS (Copenhaga, Danemarca), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: L. Sandberg-Mørch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că pârâta s-a abținut în mod nelegal să acționeze în conformitate cu articolul 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin neprecizarea poziției sale față de reclamația reclamantelor din 5 iunie 2014 privind ajutorul de stat acordat pentru finanțarea legăturii fixe de la Fehmarn (centura Fehmarn);
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamante în cadrul procedurii, chiar dacă, în urma introducerii acțiunii, Comisia ia măsuri care, în opinia Curții, înlătură necesitatea adoptării unei hotărâri sau dacă Curtea respinge cererea ca inadmisibilă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe abținerea Comisiei de a acționa în sensul articolului 265 TFUE în legătură cu acordarea unui ajutor de stat sub forma unei posibile supracompensări în ceea ce privește redevențele pentru utilizarea infrastructurii feroviare necomerciale, care trebuie plătite de operatorul feroviar național danez DSB terțului în discuție pentru folosirea legăturii fixe (etapa de construcție).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe abținerea Comisiei de a acționa în sensul articolului 265 TFUE în legătură cu ajutorul de stat sub forma utilizării cu titlu gratuit a proprietății statului, acordat terțului în cauză pentru construirea legăturii fixe (etapa de construcție).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe abținerea Comisiei de a acționa în sensul articolului 265 TFUE în legătură cu ajutorul de stat sub forma unor garanții de stat acordat terțului în cauză, întrucât acesta nu a fost autorizat prin decizia de aprobare a planului (etapa de planificare).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe abținerea Comisiei de a acționa în sensul articolului 265 TFUE în legătură cu ajutorul de stat sub forma unor injecții de capital acordat terțului în cauză cu depășirea sumelor autorizate prin decizia de aprobare a planului (etapa de planificare).
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe abținerea Comisiei de a acționa în sensul articolului 265 TFUE în legătură cu ajutorul de stat sub forma unor împrumuturi de stat acordat terților în cauză, deși decizia de aprobare a planului a autorizat numai acordarea de garanții de stat (etapa de planificare).
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe abținerea Comisiei de a acționa în sensul articolului 265 TFUE în legătură cu ajutorul de stat sub forma unor împrumuturi de stat acordat terților în cauză cu depășirea bugetului autorizat prin decizia de aprobare a planului (etapa de planificare).

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe abținerea Comisiei de a acționa în sensul articolului 265 TFUE în legătură cu ajutorul de stat sub forma unor avantaje fiscale acordat terților în cauză, care nu au fost autorizate prin decizia de aprobare a planului (etapa de planificare).

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2016 – Labiri/CESE și Comitetul Regiunilor

(Cauza T-904/16)

(2017/C 063/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. De Montigny, avocați)

Pârâți: Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

Să declare și să hotărască,

- anularea Deciziei secretarului general al Comitetului Regiunilor din 11 mai 2016 de a o transfera pe reclamantă, în calitate de administrator la Direcția de traducere, în executarea tranzacției din cauza F-33/15;
- constatarea că CESE este vinovat de comiterea unui abuz de putere și că și-a încălcat obligația de loialitate față de reclamantă prin aceea că a indus-o în eroare cu bună știință cu privire la domeniul de aplicare al acordului intervenit între părți la data de 4 februarie 2016;
- obligarea CESE și a CoR la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE, în măsura în care decizia atacată ar fi fost adoptată prin încălcarea evidentă a soluționării amiabile intervenite în cauza F-33/15, Labiri/CESE.
2. Al doilea motiv întemeiat pe un abuz de putere, în măsura în care reclamanta ar fi fost indusă în eroare în mod deliberat cu privire la domeniul de aplicare al acordului intervenit între părți și mai exact în ceea ce privește interpretarea termenilor acordului realizată de cele două comitete.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2016 – Schwenk Zement/Comisia

(Cauza T-907/16)

(2017/C 063/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schwenk Zement KG (Ulm, Germania) (reprezentanți: U. Soltész, M. Raible și G. Wecker, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune în anulare este îndreptată împotriva Deciziei C(2016) 6591 final a Comisiei din 10 octombrie 2016 [cauza M.7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia (JO 2016, C 374, p. 1)].

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004⁽¹⁾, eventual coroborat cu punctul 147 din Comunicarea consolidată privind competența Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 (denumită în continuare „comunicarea consolidată”).

Reclamanta arată că Comisia nu este competentă să examineze concentrarea în discuție. Astfel, dacă reclamanta a fost considerată în mod justificat ca nefiind o întreprindere vizată, pragurile fixate în materie de cifră de afaceri la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 nu ar fi îndeplinite.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării

Reclamanta susține că Comisia a făcut desigur trimitere la existența situației excepționale vizate la punctul 147 din comunicarea consolidată, dar că nu a demonstrat că condițiile în materie erau efectiv îndeplinite.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2016 – RRTec/EUIPO – Mobotec (RROFA)

(Cauza T-912/16)

(2017/C 063/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: RRTec sp. z o.o. (Gliwice, Polonia) (reprezentant: T. Gawrylczyk, consilier juridic)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mobotec AB (Göteborg, Suedia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „RROFA”- Cererea de înregistrare nr. 12 699 534

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 octombrie 2016 în cauza R 2392/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2016 – Fininvest și Berlusconi/BCE

(Cauza T-913/16)

(2017/C 063/47)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Roma, Italia) și Silvio Berlusconi (Roma) (reprezentanți: R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli și A. Saccucci, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Băncii Centrale Europene din 25 octombrie 2016, prin care aceasta a stabilit „că se opune achiziționării de către achizitori a unei participații calificate la societatea-țintă”;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată împotriva deciziei adoptate de Banca Centrală Europeană la 25 octombrie 2016 (ECB/SSM/20016-7LVZ]6XRIE7VNZ4UBX81/4) în temeiul articolelor 22 și 23 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338, denumită în continuare „Directiva CRD IV”), al articolului 1 alineatul (5), al articolului 4 alineatul (1) litera (c) și al articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63 [denumit în continuare „Regulamentul privind MUS”]), al articolului 87 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (JO 2014, L 141, p. 1), precum și al articolelor 19, 22 și 25 din Textul unic italian în materie bancară, prin care Banca Centrală s-a opus achiziționării de către Finanziaria d'Investimento Fininvest S.p.A. a unei participații calificate la o instituție de credit (denumită în continuare „societatea-țintă”).

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă opt motive, grupate în trei categorii.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolelor 22 și 23 din Directiva CRD IV, pe încălcarea articolului 1 alineatul (5), a articolului 4 alineatul (1) litera (c) și a articolului 15 din Regulamentul privind MUS și a articolelor 86 și 87 din Regulamentul-cadru privind MUS, inclusiv în raport cu articolul 4 alineatul (1), cu articolul 5 alineatul (2), cu articolul 13 alineatul (2) TUE și cu articolul 127 alineatul (6) TFUE, precum și pe existența unui abuz de putere.
2. Al doilea motiv subsidiar al acțiunii, întemeiat pe faptul că Directiva CRD IV, dacă este aplicată în mod extensiv în speță, încalcă principiul general al neretroactivității actelor de drept derivat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și a principiului autorității de lucru judecat dobândite de hotărârea definitivă a Consiglio di Stato nr. 882 din 3 martie 2016, prin care s-a statuat cu privire la efectele autorizației privind fuziunea, eliberată de Banca d'Italia în legătură cu participarea Fininvest la societatea-țintă.

— Se arată în această privință că motivele din această primă categorie privesc chiar temeiul deciziei atacate, mai precis contestă interpretarea Directivei CRD IV adoptată de BCE, întrucât este eronată din punct de vedere juridic și extinde în mod nelegal prerogativele specifice atribuite acesteia de Regulamentul privind MUS și de Regulamentul-cadru privind MUS, pe lângă faptul că aduce atingere autorității de lucru judecat dobândite deja la nivel național în ceea ce privește participarea la societatea-țintă ca urmare a hotărârii definitive a Consiglio di Stato din 3 martie 2016.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul privind MUS și a articolului 23 alineatele (1) și (4) din Directiva CRD IV, precum și a principiilor generale ale legalității, securității juridice și previzibilității acțiunii administrative, în raport cu aplicarea de către BCE a normelor naționale de transpunere, și pe încălcarea principiilor generale ale legalității și securității juridice în raport cu opozabilitatea reținută față de reclamanții a *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector required by Directive 2007/44/EC*, adoptate în anul 2008 de comitetele CEBS, CESR și CEIOPS.
5. Al cincilea motiv al acțiunii, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură sub forma lipsei cercetării și a lipsei motivării în raport cu criteriul „posibil[ei] influenț[e] a potențialului achizitor asupra instituției de credit” [articolul 23 alineatul (1) din Directiva CRD IV].
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general al proporționalității, întrucât decizia atacată produce, în esență, efectele unei măsuri de expropriere care impune vânzarea silită a unei participații semnificative de acțiuni, pe încălcarea articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiilor generale corespunzătoare ale dreptului Uniunii Europene, astfel cum pot fi deduse din Convenția europeană a drepturilor omului și din tradițiile constituționale comune ale statelor membre.

— Se arată în această privință că motivele din această a doua categorie privesc evaluarea efectuată de BCE și critică, pe de o parte, interpretarea reglementării naționale efectuată de aceeași BCE și, pe de altă parte, neevaluarea în concret a „posibil[ei] influenț[e] a potențialului achizitor asupra instituției de credit” și nerespectarea principiului proporționalității în materie de supraveghere prudencială.

Motivele din cea de a treia categorie ar fi, în schimb, dedicate unei serii de vicii grave de procedură care ar fi afectat procedura de supraveghere și decizia finală a BCE.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, care ar fi trebuit să fie „pe deplin respectat[...]” [articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul privind MUS și articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul-cadru privind MUS], și a dreptului la bună administrare prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, ca urmare a întârzierii accesului la dosar și a imposibilității de a cunoaște conținutul actului BCE în temeiul căruia a fost inițiată procedura de autorizare. Se invocă de asemenea aplicarea eronată a articolului 32 alineatele (1) și (5) din Regulamentul-cadru privind MUS.

8. Al optulea motiv al acțiunii, întemeiat pe nelegalitatea, conform articolului 277 TFUE, a articolului 31 alineatul (3) din Regulamentul-cadru privind MUS, ca urmare a încălcării dreptului la apărare garantat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiilor generale de drept corespunzătoare care pot fi deduse din tradițiile constituționale comune ale statelor membre.

Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2017 – J.M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI)

(Cauza T-2/17)

(2017/C 063/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spania) (reprezentați: M. Ceballos Rodríguez și J. Güell Serra, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alberto Masi (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MASSI” – marca Uniunii Europene nr. EU 414 086.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 octombrie 2016 (rectificată prin Decizia din 3 noiembrie 2016) în cauza R 793/2015-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea cererii de declarare a nulității formulate de domnul Alberto Masi împotriva înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 414086 „MASSI” pentru clasa 12;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 56 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 (*res judicata*);
 - neaplicarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Ațiune introdusă la 4 ianuarie 2017 – Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)

(Cauza T-6/17)

(2017/C 063/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Spania) (reprezentanți: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal și E. Armero Lavie, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ITM Entreprises SA (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „BLACK LABEL BY EQUIVALENZA” – cererea de înregistrare nr. 13 576 616.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 octombrie 2016 în cauza R 690/2016-2.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea prezentei acțiuni și, în consecință, anularea deciziei atacate;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată a EUIPO, în calitate de pârât, și, eventual, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, ITM Entreprises.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 5 ianuarie 2017 – John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC)

(Cauza T-7/17)

(2017/C 063/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: John Mills Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jerome Alexander Consulting Corp. (Surfside, Florida, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală „MINERAL MAGIC” a Uniunii Europene – cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 12 151 379

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 octombrie 2016 în cauza R 2087/2015-1

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți să plătească, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 5 ianuarie 2017 – Golden Ball/EUIPO – Intra-Press (GOLDEN BALLS)

(Cauza T-8/17)

(2017/C 063/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Golden Balls Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Edenborough QC, M. Hawkins, Solicitor, și T. Dolde, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Intra-Press (Boulogne Billancourt, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „GOLDEN BALLS” – Cererea de înregistrare nr. 6 036 503

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 30 septembrie 2016 în cauza R 1962/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2017 – Mellifera/Comisia**(Cauza T-12/17)**

(2017/C 063/52)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Germania) (reprezentant: A. Willand, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Ares (2016) 6306335 a Comisiei din 8 noiembrie 2016, notificată reclamantei la 11 noiembrie 2016;
- obligarea Comisiei să statueze din nou asupra fondului cererii reclamantei de a efectua o reexaminare internă a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1056 privind prelungirea perioadei de aprobare a substanței active glifosat;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (g) din regulamentul menționat și cu Convenția de la Aarhus ⁽²⁾.

În cadrul primului motiv, reclamanta arată că prelungirea perioadei de aprobare a substanței active glifosat constituie un act administrativ care poate face obiectul unei reexaminări în temeiul procedurii prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din regulamentul nr. 1367/2006.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 ⁽³⁾.

Reclamanta arată că Comisia nu era competentă să prelungească perioada de aprobare a substanței active glifosat în temeiul respectivei dispoziții întrucât aceasta nu era aplicabilă în acest caz.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽²⁾ Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2017 – Europa Terra Nostra/Parlamentul**(Cauza T-13/17)**

(2017/C 063/53)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Europa Terra Nostra e.V (Berlin, Germania) (reprezentant: P. Richter, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului I.4.1 din decizia pârâtului din 12 decembrie 2016 (FINS-2017-15) privind reducerea cuantumului pre-finanțării la 33 % din cuantumul maxim stabilit și obligația privind constituirea unei garanții;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor tratatelor și a normelor de punere în aplicare a acestora

- Reclamanta susține că, potrivit articolului 134 alineatul (2) din Regulamentul (EU, EURATOM) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ și articolului 206 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 ⁽²⁾, nu este necesară constituirea niciunui tip de garanții în cazul subvențiilor cu valoare mică.
- Mai mult, pârâtul nu are niciun interes în privința constituirii garanției întrucât cererea de verificare îndreptată împotriva „Alliance for Peace and Freedom” (denumită în continuare „APF”) este complet lipsită de conținut și vădit nefondată.
- Pe de altă parte, pârâtul a amânat în mod deliberat timp de șase luni procedura de verificare inițiată împotriva APF, determinând el însuși prin aceasta pretinsa necesitate de constituire a unei garanții.
- În plus, măsurile s-au dovedit a fi disproporționate, întrucât reclamanta nu este în măsură să furnizeze garanții, iar privarea sa de această finanțare determină amenințarea existenței sale din punct de vedere economic, împrejurare care ar conduce la o denaturare a concurenței la nivel politic care, la rândul său, implică o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale reclamantei la libertatea de exprimare și libertatea de asociere (articolele 11 și 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe abuzul de putere

Pe de altă parte, reclamanta invocă săvârșirea de către pârât a unui abuz de putere. În opinia sa, măsurile adoptate de pârât constituie o manevră pur politică având drept scop să retragă sprijinul financiar unui partid politic nepopular, inclusiv unei fundații afiliate și prin aceasta să manipuleze concurența între partide politice ale Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012 L 298, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO 2012 L 362, p. 1).

Acțiune introdusă la 12 ianuarie 2017 – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Cauza T-14/17)

(2017/C 063/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: H. Berger și K. Rübsamen, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 15 aprilie 2016 adoptate de Comitetul unic de rezoluție, care stabilește contribuția *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) și a deciziei din 20 mai 2016 adoptate de Comitetul unic de rezoluție privind ajustarea contribuțiilor *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2016, în completarea deciziei din 15 aprilie 2016 adoptate de Comitet cu privire la contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2016 (SRB/ES/SRF/2016/13), în măsura în care deciziile atacate se referă la contribuția reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) din cauza motivării insuficiente a deciziilor atacate.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat prevăzut la articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din cartă, prin aceea că reclamanta nu a fost audiată înainte de adoptarea deciziilor atacate;
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 103 alineatul (7) litera (h) din Directiva 2014/59/UE⁽¹⁾, a articolului 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013⁽²⁾, a articolului 6 alineatul (5) prima teză din Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/63⁽³⁾, a articolelor 16 și 20 din cartă și a principiului proporționalității, din cauza aplicării unui multiplicator de 0,556 pentru indicatorul SIP (Sistem Instituțional de Protecție).

În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta critică faptul că, în cazul său, pârâtul nu a aplicat pe deplin indicatorul SIP. Protecția pe care o oferă un sistem de garantare instituțional se aplică global și uniform pentru toate instituțiile membre. O diferențiere între instituții în ceea ce privește indicatorul SIP contravine sistemului și are caracter arbitrar. De asemenea, încadrarea reclamantei în categoria instituțiilor cu risc maxim este vădit nejustificată și arbitrară;

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 16 din cartă și a principiului proporționalității din cauza aplicării unui multiplicator de ajustare pentru risc.

În continuare, reclamanta invocă faptul că Comitetul unic de rezoluție ar fi încălcat libertatea sa de desfășurare a unei activități economice, precum și principiul proporționalității, întrucât a calculat multiplicatori de ajustare pentru risc, care nu corespund profilului său de risc, acesta fiind un profil bun în raport cu media profilurilor altor instituții contribuabile.

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului Text cu relevanță pentru SEE (JO L 2014, L 173, p. 190).

⁽²⁾ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2017 – Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano (YAMAS)**(Cauza T-15/17)**

(2017/C 063/55)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamant:* Dimitrios Mitrakos (Palaio Faliro, Grecia) (reprezentant: D. Bakopanou, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Juan Ignacio Belasco Baquedano (Viana, Spania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamantul*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „YAMAS” – cererea de înregistrare a mărcii nr. 13 645 478*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 octombrie 2016 în cauza R 532/2016-2**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, precum și a deciziei diviziei de opoziție care a precedat adoptarea deciziei atacate;
- respingerea opoziției și admiterea înregistrării mărcii a cărei înregistrare s-a solicitat;
- obligarea EUIPO și/sau a celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2017 – APF/Parlamentul**(Cauza T-16/17)**

(2017/C 063/56)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Alliance for Peace and Freedom (APF) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: P. Richter, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea articolului I.4.1 din decizia pârâtului din 12 decembrie 2016 (FINS-2017-30) privind reducerea cuantumului pre-finanțării la 33 % din cuantumul maxim stabilit și obligația privind constituirea unei garanții;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, care sunt în esență identice sau similar cu cele invocate în cauza T-13/17, Europa Terra Nostra/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2017 – Rintisch/EUIPO – Compagnie laitière européenne (PROTICURD)**(Cauza T-25/17)**

(2017/C 063/57)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Bernhard Rintisch (Bottrop, Germania) (reprezentant: A. Dreyer, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Compagnie laitière européenne SA (Condé Sur Vire, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii Uniunii Europene verbale „PROTICURD” nr. 981 041

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 noiembrie 2016 în cauza R 247/2016-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO